

Samba

Maart 2010

In 1985 gaven wij van het Concertgebouworkest in de Braziliaanse megametropool São Paulo een gratis openluchtconcert. Een mengeling van sociale beweging en institutionele promotie. Enerzijds wilden we ook iets doen voor 'gewone' mensen en eerder al was een stadionconcert in Mexico City een doorslaand succes gebleken. En zo zaten op een hete zondagochtend het Concertgebouworkest, chefdirigent Bernard Haitink en een complete Braziliaanse radio-tv-trein in het Parque Iberapuera te wachten op het publiek. Dat maar niet kwam. Op het immense grasveld stond

een handjevol mensen en dat bleef zo. En naarmate de tijd verstreek kregen de musici het misselijk makende visioen van een publicitaire ramp. Een letterlijke publieke afgang. De Braziliaanse organisatoren bleven evenwel onverstoort glimlachen en wuifden onze bezorgdheid met sloom swingende bewegingen weg. Maar een Hollander in den vreemde slikt niks voor zoete koek dus de stemming zakte tot galgenhumor. Tot er achter de hoge bomen muziek klonk en er even later een sambaorkest in de richting van de podiumtent danste. En in het kielzog van de muzikanten deinde een onafzienbare menigte, gewapend met picknickmanden, klapstoeltjes, vlaggen en ballonnen het veld op. In een mum van tijd was het park gevuld met tienduizenden zwaaiende en juichende mensen. Het Orkest kickte als een lijmsnuiver en Bernard Haitink deed net alsof-ie 't al die tijd al had geweten. Slechts een man treurde: de leider van de sambaband die zwijgen moest toen het Concertgebouworkest concerteerde. 'We kunnen toch samenspelen,' sprak-ie.

[Detailfoto...](#)

